Lange-Müller.

Tove.

J. A. P. Schulz.

Christi Død.

P. Heise.

Palnatoke.

J. F. Fröhlich.

Erik Menveds Barndom.

P. E. LANGE-MÜLLER.

TOVE,

SYNGESPIL.

Op. 7.

Forkortet Klaver-Udtog af Komponisten.

KJØBENHAVN.
SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.
1879.

XII.

INDHOLD.

»Tove« opførtes første Gang paa det kongelige Theater den 19de Januar 1878.

TOVE.

TOVE.

Syngespil i 3 Akter,

Text og Musik

af

P. E. LANGE-MÜLLER.

OUVERTURE.

SECONDO.

Andante sostenuto.

PIANO.

p

p

f

dimin.

p

cresc.

f

dimin.

p

TOVE.

Syngespil i 3 Akter,

Text og Musik

af

P. E. LANGE-MÜLLER.

OUVERTURE.

Andante sostenuto. PRIMO.

PIANO.

10

Hº

p

f

dimin.

Ob.

p

cresc.

f

dimin.

Ob.

p

p

poco a poco *crescendo*

f ben marcato

poco a poco *diminuendo*

mp

p

poco a poco crescendo

tr.

f

tr.

poco a poco diminuendo

Viol.

mp

Horn

Horn

poco a poco smorzando

poco riten.

Allegro con fuoco, ma non troppo presto.

Cl.

Fag.

mp marc.

mf

poco stringendo

poco più allegro

f

Fl.

poco a poco smorzando

poco riten.

Ob.

mp marc.

Allegro con fuoco, ma non troppo presto.

Ob.

mp marc.

Viol.

mf

agitato

poco stringendo

poco più allegro

f

SECONDO.

con fuoco assai

poco stringendo

ff

poco dim.

diminuendo

mf dolce e tranquillo

mp

p

smorzando

riten.

poco stringendo

con fuoco assai

ff

poco dimin.

diminuendo

mf dolce e tranquillo

mp

p

smorzando

riten.

poco più lento.

poco più lento.

2

Cl. poco string.

mf animato

p

p dolce

sopra il Secondo

mf poco agitato

f

dimin.

mp

mf

f

diminuendo

mf

a tempo, tranquillo

ritenuto

dimin.

smor_ _zando

(𝅗𝅥 = 𝅘𝅥) Andante sostenuto.

p *legato*

Ob. Cl. Fag.

smorz. *mp*

Horn
mp risol.
mf
f
diminuendo
mf
a tempo, tranquillo
ritenuto
dimin.
smor_
_zando
(𝅗𝅥 = ♩) Andante sostenuto.
Ob.
p
Viol.
sopra la destra
smorz.

Allegro.

marc.

mf

poco stringendo *crescendo* *e string.*

con fuoco assai

ff

poco dimin.

diminuendo

mf dolce e tranquillo

Allegro.

mp marc.

Ob.

Viol. *agitato*

mf

poco stringendo

string.

8 *con fuoco assai*

ff

8

poco dimin.

diminuendo

mf dolce e tranquillo

mp

ten.

smorz. e poco ritard.

a tempo
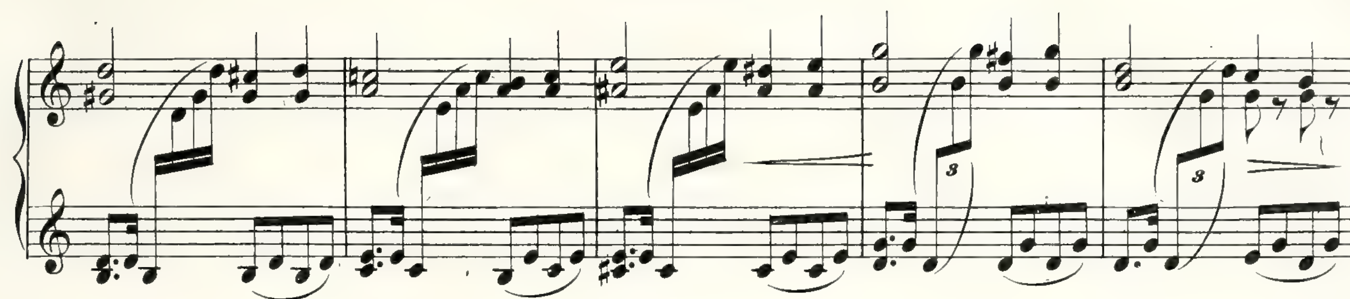
Br.
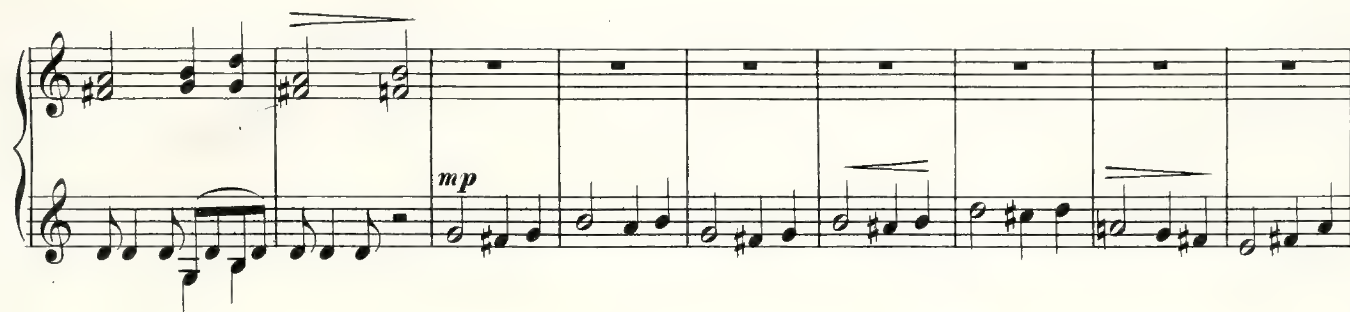
p dolce
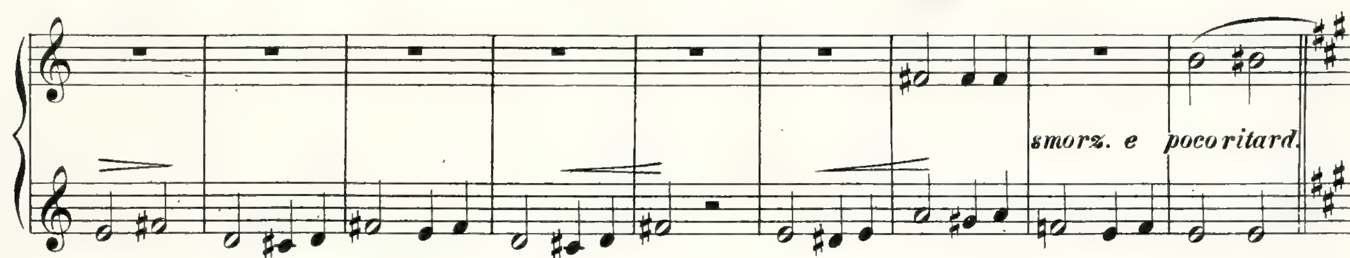
Vcel.
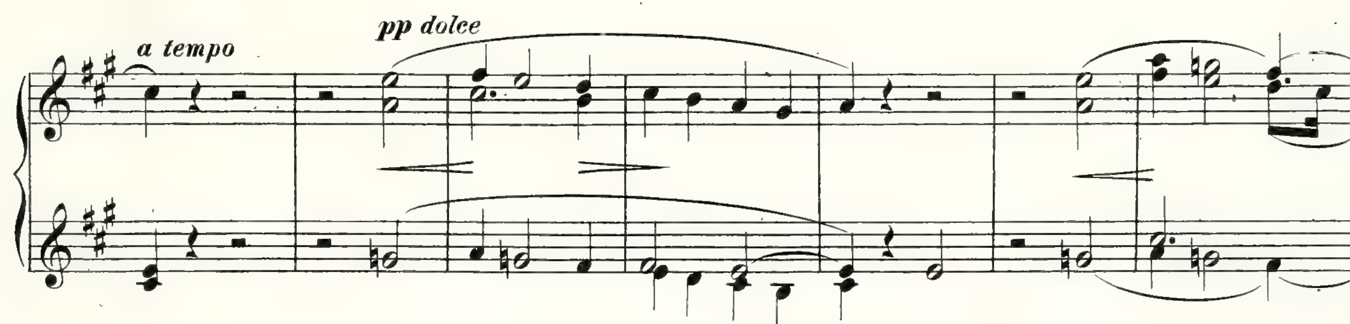
Horn
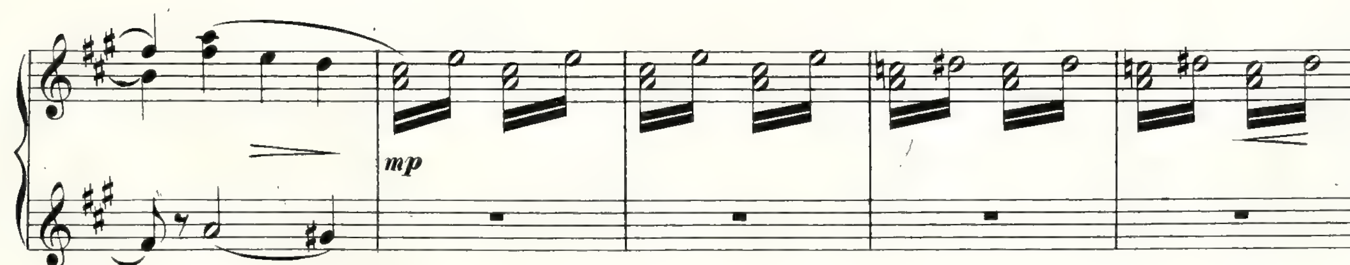
mp risol.

3
3

mp

smorz. e poco ritard.

a tempo
pp dolce

mp

mf

f

diminuendo

a tempo, tranquillo

mf

ritenuto

dim. *smor_ _zando*

(𝅗𝅥 = ♩) **Andante.**

p legato

legato sempre

poco cresc. *dimin.*

smorzando

Ob. Cl.

f

diminuendo

mf

a tempo, tranquillo

ritenuto

dim.

smor_ _zando

($\frac{1}{2}$ = $\frac{1}{4}$) **Andante.**

Ob.

p

Viol.

sopra la destra

smorzando

Horn *poco rit.*

FÖRSTE AKT.

Skov i Nærheden af Roskilde. Kong Valdemar og et talrigt Jagtfølge ere lejrede under Træerne.

Nº 1. CHOR.

Allegro vivace e leggiero.

mf p mf p mf Bl. mf Str. mf ten. Bl. p mf f

Chor.

Ten. 1. 2.

mf

1. Hos Jæ-ge-ren sid-der den Jom-fru god, hun ser ham i
sprin-ge saa man-ge i Lund, thi kan al-tid

Bas 1. 2.

mf

(Tæppet gaar op.)

mf

1. Øj-et, i Øj-et med List: „Herr Rid-der, at Jag-ten saa slet I for-stod, det hav-de jeg
2. dem, al-tid dem jeg faa; i-dag vil jeg kys-se din rø-de Mund, i-mor-gen, i-

1. al-drig, jeg al-drig vidst! Herr
2. mor-gen paa Jag-ten gaa. I-

mf

mf

mf

1. Rid_der, at Jag_ten saa slet I for_stod" —
2. dag vil jeg kys_se din rø_ _de Mund" —
ten.
p
mf
mf
f
1. Ha ha! ha ha ha ha ha! ha ha!
2. Ha ha! ha ha ha ha ha! ha ha!
mf
f
f
3
1.
2.
mf
2. „De Hjor_te de
mf
p
1.
2.
mf

№ 2. VISE.

Moderato. Folkvar.

1. Kvæ_get so_ver i mør_ke Stald og æ_der saa dorsk sin Fø_de;

Hjor_ten spil_ler i grøn_ne Lund, skal end den ja_ges til_dø_ _ _de.

Hjor_ten spil_ler ad Sko_vens Sti, skal end saa brat det en_de;

Jæ_ge_ren kom_mer med Hest og Hund, han mon_ne den Dø_den sen_de.

Harpe

p *mp*

2. Ven_der den Rid_der fra Jag_ten hjem, mon_ne for Bor_gen ri_de; stan_der en Jom_fru i

mf

Høj_e_loft, og ser hun ud saa vi_ _ _ _ de. Stan_der en Jom_fru ved

p

Bor_ge_led alt hos de grøn_nen_de Lin_de; Rid_de_ren sku_er det Jom_fru_spejl, det

mf poco più mosso

glemmer han in_gen_sin_de. 3. Thi El_skovs Myn_der ja_ge ham op, og Hø_gen hak_ker hans

Hjer_te; ik_ke det Sted paa Jor_de_rig er, hvor han kan fly fra sin Smer_te;

calando

f p

ik_ke det Sted paa den vi_de Jord, hvor han kan glem_me sin Kvi_de; Mar_ken ha_ver slet

f p calando

in_gen Urt, som kan ham Læ_ge_dom by_de. 4. Saa_dan gaar Jag_ten til al_le Tid,

a tempo mf a tempo mf

bedst dog i Ungdommens Da_ge; ik_ke den Rid_der sit Navn er værd, hvem Le_gen ej mon_ne be_

ha_ge; ik_ke den Rid_der sit Navn er værd, hvem Le_gen ik_ke for_ly_sted:

cresc. cresc.

con forza

mer end Liv er Død med Elskovs kon_ge_lig' Pil i Bry_stet!

f mf

Nº 3. JÆGERSANG.

Allegro moderato energico. **Kong Valdemar.**

Jeg sti_ger til_hest, jeg kal_der min Hund, naar So_len sti_ger bag Næs; jeg

føl_ger Hjorten i Mark og Lund, i Mark og Lund jeg følger igjennem det duggede Græs. Det

klin_ger i_gjen fra Bak_ke_kam af Jæ_ger_horn og Hun_de_glam; So_len sti_ger og brænder som Ild paa den

stø_ve_de Vej; jeg ag_ter det ej: Byt_tet at vin_de er Alt, hvad min Hu stunder til. Da

svin_der Hjor_ten bag Skovens Træ'r; jeg øj_ner den at_ter, nu er jeg den nær; af_

mp

sted med Snild - - hed og Mod! Den

Ob. f dim. p legg. e sciolto

crescendo

flyg_ter med Il af_sted u_den Hvil, den standser sin Flugt ved Bø_ge_nes Rod, jeg sen_der en Pil _

cresc.

ff p

død syn_ker det ja_ge_de Vildt for min Fod. Ved

vivo Str. ff Bl. dim. al p

mp

Af - ten, ved Af - ten, naar So - len gaar ned, - og Nat - vin_den su - ser i Lund, jeg

Cl. p legg.

p

standser min Ganger ved Hyttens Led, ved Hyttens Led da hvi_ler sig Hest og Hund. Men

Bl. p marc.

Jæ - ge - renkjender ej Trætheds Magt, han hi - ger af - sted, af - sted paa Jagt, af - sted paa Jagt!

p

Maa - - nen sti - - ger saa rød som Blod og ka - ster sit Skin mel - lem

Str.

p legg. e sciolto

crescendo

Stam - mer - ne ind: i det dug - - ge - de Græs er der Spor af Jom - - fruens

crescendo

mf dolce

Fod! Jeg skim - ter en Skik - kel - se,

f dim.

mf dolce

fin og let, nu svin_der den at_ _ter bag Gre_ne_nes Net; af_sted med Snild_hed og Mod, i den kø_li_ge Nat gjennem Skov, gjennem Krat, gjennem Skov, gjennem Krat; hun standser sin Flugt, jeg hvi_sker et Navn, hun ven_der sig brat: da syn_ker det ja_ge_de Vildt i min Favn.

p mf dimin. p cresc. mf Fl. p legg. e sciolto cresc. cresc. ff poco rit. vivo ff colla parte ff

No 4. SANG MED RECITATIV.

Et andet Sted i Skoven. Tove kjærtegner Kong Valdemars Falk.

Andante.

Tove.

p Hvor

p Str. Ob.

kom du fra, du hvi - de Falk, hvor kom du fra? Du gled ret som et Sol - glimt, et

Viol. p

Sol - glimt un - der Løvet hen og vak - te mig af mi - ne stil - le Drøm - me.

dim.

p Jeg sad og stir - red just ud - o - ver Van - det og tænk - te paa det fjer - ne Ry - gen,

p

cresc. mf dimin. smorz.

tænk_te paa det kjæ_re, fjer_ne Ry_gen, mit Barndoms_hjem, som jeg har nu for_ladt.

Fl.

cresc. mf dimin. smorz.

poco più lento, quasi parlando

p

Hvor her er tungt og tyst i Sjæl_lands Sko_ve! Her

poco più lento, colla parte

poco rall.

hø_res ik_ke Vin_dens vil_tre Leg, naar si_ne ra_ske Pust den o_ver Ha_vet i

Viol. solo

Br. solo

pp p

poco rall.

Kap_løb op_ad Klip_pe_skræn_ten sen_der; her hø_res ik_ke Bøl_ger_ne, der

più lento

syn - ge, naar de i lan - ge Ræk - ker, Haand i Haand, mod Ky - sten kom - me van - dren - de og

pp più lento

rit.

nej - - e sig dybt og kys - se Klin - tens hvi - de Fod.

p *mp* *ritard.* Fl. *dim. e ritard.*

Tempo I°

p

Du høj - e, ly - se Klip - pe - kyst, du Klip - pe - kyst! jeg tror, at on - de Aan - der bar mig

Ob. Viol. *p*

bort fra dig, ak, bort fra dig til dis - se la - ve, in - de - stæng - te Ste - der.

dim.

p
Jeg var til_mo_de som en en_som Fan_ge; da kom du som en Luft_ning frisk, du
p
cresc. mf dimin. smorz.
Falk, ja, som en Luft_ning frisk og brag_te mig der_u_de_fra en Hil_sen.
Fl.
cresc. mf dimin. smorz.
poco più lento, quasi parlando
p
Der_hjem_me, naar jeg stod i Bor_gens Vin_du' og
poco più lento, colla parte
poco rall.
sku_ed o_ver Ø_stre_sal_tets Hav, kom of_te Maa_ger fly_ven_de mig nær. Da
Viol. solo
Br. solo
p
Fl.

poco stretto *poco cresc.*

vid_ste jeg, at U_vejr var i_ven_te, at frem_ad det sig væl_ted langt der_u_de og vil_de

Vcel. solo *p* *poco stretto* *p*

rit.

snar_ _ligt prø_ve paa at ta_ge de hvi_de Klin_ter i sin vil_de Favn.

mp *mp* *ritard.* Horn *dim. e ritard.*

Tempo I°

p

Men du er ej som Maagen, ej du bringer om Storm og Stranding Bud, men kun om Leg_ ak,

Ob. Viol. *p* Ob.

smorzando

Legen er dog li_den Du_es Død _.

smorzando *p* *smorz.* *pp*

ANDEN AKT.

Nº 5. INDLEDNING OG DANDS.

Allegro moderato marcato.

Str. *p* Bl. *pp* Str. *p*

Bl. *p* Str. *p*

poco cresc. *poco* *a poco cre-*

-scendo Bl. *fp* m. s.

m. s. *morendo* Str. Fag. *poco rall.*

a tempo, marcato e maestoso

p non legato

m. s.

Tæppet gaar op. Riddersalen paa Roskilde Slot, festligt oplyst og fuld af Gjæster.

ff

m. s.

5

mf

crescen

do

sempre

cresc.

al

ff

mf

Obo solo

p dolce

Horn

Fl.

p

f marc.

f

ff

sempre ff

f

cresc.

ff

No 6. BALLADE OG MENUET.

Moderato.

Folkvar.

p

Stan_der en Jom_fru i Bu_re, sku_er hun ud_o_ver Ha_vet;

p Harpe

sty_rer mod Land en Snek_ke, skin_ner i Stavn som Ra_vet; sty_rer mod Land en Snek_ke, med

legato sempre

mf

hun_dre_de Sven_de vel man_det; sid_der en Konning i Stavnen, han fø_rer den Jomfru af Landet.

diminuendo

p calando

a tempo

p

Sku_er hun fra sit Fæng_sel o_ver de stri_de Strøm_me; sty_rer mod Land en li_den Baad,

poco animato

mon_ne som Sva _ nen svøm _ me; sty _ rer mod Land en li _ den Baad, mon_ne saa fa _ ge gli _ de;

mf *dimin.* *poco*

stan _ der i Stavn en e _ ne_ste Svend, Har _ pen af Guld ved hans

calando *a tempo* *p dol.* *dolce*

Si _ _ de_ Li_den Baad sig vug_ger un_der de høj _ e Taar _ ne;

crescendo e stringendo

Un_ger_sven_den syn_ger San _ ge, el _ skovs _ baar _ ne; syn_ger, ind_til Hjer _ tet

f *poco cal.*

spræn_ges af sin Læng_sel, ind_til Baa_den knu_ses mod det stær_ _ _ke Fæng_ _ _

più mosso *mf*

sel.. O hvi vil du ik_ _ke yn_kes ved hans Kvi_ _de;

più mosso *mf* *mp*

ej_er du in_tet Hjer_ _te for hvad han maa li_ _ _de? Ej_er du in_tet Hjer_te under dit

f

diminuendo *calando*

Pur_ _ _pur_klæ_de; skal, til Baa_den syn_ker, han for_gjæ_ves kvæ_ _ _

diminuendo *calando*

a tempo *p dolce*

de? O maa_ske din Kro_ne heg_ner fag_re Tan_ker,

a tempo *p dolce*

crescendo *e*

ræd_de for at sæt_te o_ver de gyld_ne Skran_ker; ræd_de for at fly_ _ve

crescendo *e*

stringendo *assai*

ud_o_ver Ringmu_ren rø_ _de, fly_ve til Gammen og Glæ_ _de, hel_ler end svel_te til_dø_ _de,

stringendo *assai*

con molto fuoco

ff

fly_ve til Gammen og Glæ_ _de, hel_ler end svel_te til_ _ _dø_ _ _ _ _ _ _de!

con molto fuoco Bl.

ff

sempre con moto assai

O da vil jeg spræn_ge Kronens rø_de Mu_ _re! kun et Vink, saa bry_ _der jeg de gyldne Bu_ _re,

f

(breder Armene ud mod Dronningen, kaster Harpen og iler ud.)

ff

kun et Blik, saa fa_ _re vi paa Ha_vet vi_ _de did, hvor ingen Gjen_lyd naar af Jordens Kvi_de!

Moderato.

Kong Valdemar.

con forza

Vel, at du ka_sted Har_pen; alt_for langt sig strak_te Vi_sen! Røm af Lan_det;

ffz *f* Bl.

vĭd, dit Liv er her forbrudt!_Spil saa, I Le_ge_re!

vivo

(♩=♩)

Nu vil vi at_ter prø_ve

vivo

Clar. Horn

mf

m. s.

Str.

poco rall.

Poco più lento.

Dand_ _ _ _ _ _sens Lyst.

(Kongen nærmer sig Tove og byder hende op til Dands.)

tr

Bl.

poco rall.

mf *marc.*

Bl.

tr

cresc.

f

Ob.

m. s.

dim. e rall.

m. s.

Tempo di menuetto.

p

Kong Valdemar.

mp

Nu væ - ves To - ner - nes let - te Spind og ta - ger Hjer - ter til - fan - ge; skjøn Jom - fru, luk dem i Sjæ - len ind og lad dem fin - de et aa - bent Sind bag Bar - mens luk - ke - de Span - ge.

mp

poco cresc.

dimin.

f

f m.s. m.s. *tr* *mf* m.s.

cresc. *f* m.s. m.s. *tr* *mf* m.s.

mp

I Dand_sen knyt_tes saa man_gen Pagt, der bri_ster at_ter saa

diminuendo *mp*

poco cresc.

fa_ge, skjøn Jom_fru, sær er jer Tryl_lemagt, Kong Vol_mer brat har I

poco cresc.

dim. *p*

læn_ke_lagt for al_le kom_men_de Da_ge.

dim. *p*

poco più lento.

Tove.

sotto voce

Jeg løf_tes, jeg bæ_res paa To_ner_nes Strømme; jeg vug_ges, jeg

pp

dys_ses i dej_li_ge Drøm_me. Jeg

Kong Valdemar.

mf

Du vaag_ner til Kjær_lig_hed!

mf

a_ner en Her_lig_hed_

poco calando

p

mf *con anima*

Ja Li_vet dig by_der sit gyld_ne_ste Bæ_ger at

poco rall.

a tempo, con anima

poco rall.

p

poco calando

mf m.d.

a tempo
dra_ges, jeg syn_ker i To_ner_nes Bøl_ger, eet Bil_led, eet Bil_led i
tøm_me!
a tempo
p
Dy_bet mig føl_ger.
p
calando
Ja Vol_mer, jeg el_sker dig_
con anima
mf
O To_ve, du el_sker mig!
mf
animato
O Sa_lig_heds
a tempo, animato
mf
p
calando
mf
cresc.
Fyl_de, som bly sig bag Or_de_ne døl_ger!
cresc.
crescendo e stringendo

animato.

f non legato

(Tæppet gaar ned. Sceneforandring.)

Bl.

poco a poco diminuendo

Str. pizz.

poco rall.

*poco più lento, tempo I*º

Viol.

p

Clar.

pp

Nº 7. DUET, RECITATIV, CAVATINE OG SLUTNINGSSCENE.

I Urtegaarden, lys Sommernat. Kongen og Tove træde ud fra Slottet.

Andantino quasi allegretto.

Str. pp

Kong Valdemar. p

Hvor jeg har læng_ _tes ef_ter den_ne

Bl.

Stund, hvor vi al_ _e_ _ne skul_le sam_men van_dre her i den

stil_ _le Sommernat, hvor Alt i Dæmrings_skjæret varmt og kjærligt fav_ _ _nes. Den

Str. p p

Bryn _ _ je _ klæd _ _ _ ning, vi maa sted _ se bæ _ _ re i Li _ vet, hvor der kæm _ _ pes

p

Mand mod Mand, den ka _ ster jeg nu af og sæn _ _ ker dybt min

p

dimin.

he _ le Sjæl i ren og u _ delt El _ _ skov, saa dybt, som nu mit Blik i di _ ne

dimin.

Tove. *p*

poco riten.

O, bliv ved at ta _ _ _ le,

Øj _ ne, o fag _ re To _ _ ve.

a tempo

Bl. Str.

m.s.

poco riten.

p

det klin_ _ger som den fag_ re_ste Mu_ sik, jeg lyt_ted til i

Fl. Viol.

Drøm_ me no_ gen_ tid. *pp* Ja, som i Drøm_me gaar jeg, veed kun Et, *poco cal.* kun

Fl. *pp* m.s. m.d. m.d. m.s. *poco cal.*

a tempo *p* Et: at Vol_ _mers Arm saa stærkt og varmt sig slyn _ ger om_kring mit Liv, om_

Kong Valdemar.

mf og skal dig al _ _drig,

a tempo *p* Bl.

kring mit Liv_

f con anima

al_ _ drig slip _ pe! Højt paa min Arm vil jeg dig bæ_ re gjen_nem Li_ vet;

Viol. *f*

selv er jeg til Mul_det med fa_ste Lænker bun_den; men du skal fra dit Høj_sæde

Bl. m.s.

dimin. p

paa Kong Volmers Arm i fjer_ne, fag_re Ri_ger sku_e ind.

ca_lan_do

Clar.

dimin. p ca_lan_do

a tempo

p dolce

O, lad min Løn da væ_re blot et Ord om hvad du ser der_in_de, el_ler, To_ve!

a tempo

Str.

p dolce

Bl.

m.s.

Tove.

p

O

und du mig blot et Blik af di_ne Øj_ne, naar tifold de gjenspej_le Himmelgland_sen.

pp

dolce assai

Vol _ mer, Vol _ mer, hvad skal jeg dig si _ ge! jeg fø _ _ ler mig saa li_den og saa rin _ ge; jeg

Br.

molto legato

poco cresc. *dimi_*

kan kun gjem _ me Hov'det ved dit Bryst og luk _ ke mi _ _ ne Øj_ne til og be _ de, at

Viol.

poco cresc. *dimi_*

nuen _ do *poco cal.*

jeg maa aldrig me_re vaagne op.

Kong Valdemar.

con anima

Nej, du skal net_ _op aab_ne di_ne Øj_ne og

con anima

nuen _ do *poco cal.* *pp* *mf*

se med Un_dren, at de fag_re Drømme har faa_et Liv og træ_de dig i_mø_de

sempre legato

poco più mosso

p

her i den nordi_ske Skær_som_mer_nat. Det er den un_ _ge, dej_li_ge Natur, der

poco più mosso

Horn *p*

poco cresc.

drøm_ _mer her sin før_ste Elskovsdrøm, hvor Dag og Nat har sat hinanden Stæv_ _ne, hvor

Bl.

poco cresc.

poco stringendo

Mor_ _ _gen_skjær og Af_ten_rø_de ræk_ _ke hin_ an_den de_res Hænder o_ver

poco stringendo

Viol.

Him_len, mens So_len kun paa Skrømt sig dukker ned en li_den Stund bag Ha_vet,

Bl.

cresc. *f* poco rall. *mf*

før paa-ny den sen-der Jor-den si-ne Flamme-blik-ke. I

poco ral-len-tan-do sin al

crescendo

Tove. *mf*

O Vol-mer, Vol-mer! jeg kan kun

a tempo

slig en Nat faar Kjær-lig-he-den Kraft til at spræn-ge hver en

tempo

Str.

mf ben legato

gjem-me Hov-det ved dit Bryst og luk-ke mi-ne Øj-ne,

menn'ske-smeddet Læn-ke, den fø-ler sig i Pagt med al Na-tu-ren, den

poco cresc.

luk - ke mi - ne Øj - ne, gjem - me Hov' - det ved dit Bryst og

poco cresc.

fø - ler sig i Pagt med al Natu - ren og kjender ik - ke Maal og Grændse, kjender ikke Maal og Grændse

poco cresc.

p

luk - ke mi - ne Øj - ne, luk - ke mi - ne

p *dim.*

me - re, ik - ke Grænd - se

p *diminuendo* *dim.*

pp

Øj - ne. (Under de sidste Strofer fordybe de sig i Abildgaarden. Folkvar træder frem fra Skyggen.)

pp

me - re.

pp

Fag.

Vcel.

Allegro agitato.

Folkvar.

p *trem.* *p* Harpe.

Hør, Dronning Hel_vig! hør, I tu_sind Kvinder, som

suk_ke bag de skum_le Fængsels_mu_re: i den_ne Nat er El_skov gi_ven

fri! i den_ne Nat er El_skov gi_ven fri! Kong Vol_mers e_ _ _get

f

Ord har løst dens Læn_ke, „nu kjen_ _ _der den ej Maal og Grændse mer“, den

skræm_ _mes ej af Kro_nens gyld_ne Lu_e, den ag_ _ter ej paa

Mun_ke_kirkens Røst, den hø_rer, ser kun Et_ der blinker

vivo p

cresc. e poco stringendo fp colla parte

Ly_set fra Dron_nin_gens en_som_me So_ve_rum! hun aab_ner Dø_ren, træ_der ud paa

cresc.

Sva_len_ velmødt i El_skovsnat_ten! tys! hun ta_ler.

f dim. p

f p rallent.

Moderato.

Dronning Helvig (paa Svalen).

p

Dæmp med din blø - de Haand mit Hjer - - tes Slag,

p Vcel. solo

aand, sva - le Nat, paa mit for - græd - te Øj - - - - - - e.

Fag. Vcel. Fag.

p

Nys sluk - ke - des den sid - ste Ly - sets Straa - le, for-

p Vcel. dim.

stumme - de den sid - ste Sangens Lyd;

dim. pp poco cresc.

poco cresc.

nu er mit Liv som dit en stil - le Dæmring;

mf cal.

lær mig at væ_re ro_ _ _lig da som du.

Horn mf cal. p Fag. Vcel. Fag. Ob. poco rall.

poco più lento

p

O, hvor den Fangne dog kan el_ske Fug_len, der syn_ger for hans Git_ter_ er det Synd?

mp p (♩=♩)

Hel_li_ge Guds Mo_der! al din e_gen Smer_te har gjort dig haard, saa du for_vender strax

mp Vcel. dim. p

(vil gaa ind.)

hver en Glæ_de til en Synd og ta'er den fra mig.

smorzando

Allegro non troppo.

Dronning Helvig.

f agitato assai

Folk_var! I her! o fly! det gjælder Li_vet, dvæ_ler I her længer.

Folkvar.

f

O, Dronning Hel_vig, bliv! gaa ik_ke bort, men hør mig!

mf Der er ej Liv, hvor der er in_gen Sol, der stivner Alt og synker hen i Døden. Vil I mig ja_ge ud i e_vig Nat? Nej

con passione

f hør mig, hør mig! jeg kan ej læn_ger ti_e, jeg ka_ster Dig_tets Mummedragt og spør_ger: O

dim.

mf *f* *fp* *p* *f*

Clar. Bl. Str. *trem.* Viol.

mp
poco cresc.
Hel_ _vig, ty_ded e_ders Blik jeg ret? Sig, har det un_der si_ne Du_e_vin_ger et
8
mp
poco cresc.
p dolce
ritenuto
Løn_brev baa_ret mig fra edersHjer_ _te?
f
O ti! og frist mig ej at sva_re
a tempo
p dolce
p
ritenuto
f
f
syn_digt!
mf
Flyv, San_ger,flyv paa di_ne stær_keVin_ger
poco cresc.
langt bort her_fra mod
mf
poco cresc.
Sol og ly_se Far_ver, glem, at der sad i skumleNordenFan_ge, som
smorzando
el_ske_de din Sang_ og el_ _sked
diminuendo
smorzando
pp

dig!

vivo

f

Og el_ _sked mig! el_ _ _ _sked mig! saa

a tempo, vivo

p cresc. poco a poco

er al Nød for_vun_ _den, al Nød for_vun_ _den; se,

mf

cresc.

El_skovsengl_len aabner Fængsels_do_ren, og Glandsen fra hans Fak_kel spreder Mørket, og i dens

trem.

fp

poco a poco crescendo

f

Nej Folk_ _var, nej, jeg er bun_den, o vil jeg

f

Lu_er vo_re Hjer_ter mo_des, Hjer_ _ter_ne mo_des!

f

fly, da ras_ler efter mig Samvit_tig_he_dens bly_tun_ge Læn_ker!

mp *impetuoso*

Lænker kun_ne fi_les med

f *impetuoso* *p* *mp cresc.*

cresc. ed accel. (𝅗𝅥 = 𝅗𝅥.)

Vil_jens Staal, og Lænker kun_ne ru_ste i Glem_sels Hav, og Lænker kun_ne smel_te i

fz *crescendo* *fz* *ed* *accelerando*

allegro con fuoco.

f *cresc.* *e* *stringendo*

Fri_ster! du bry_der Læn_ken, se, jeg vi_ger, jeg vi_ger,

f *cresc.* *e* *stringendo*

El_skovs Ild, i mi_ne Ar_me, Hel_vig! i El_skovs Ild, i El_skovs Ild, i mi_ne Ar_me,

f *cresc.* *e* *stringendo*

(Dronningen iler ned fra Svalen, men standser pludseligt ved at høre Kongens Stemme.)

sempre *ritenuto* (𝅗𝅥 =

Fri_ster! du bryder Lænken, se, jeg vi_ger, jeg vi_ger, San_ger, du har sej_ret—

sempre *ritenuto*

Hel_vig, i El_skovs Ild, i mi_ne Ar_me, Hel_vig, mit Liv, min Brud!

sempre *ritenuto*

(♩.) Andantino quasi allegretto.

Kong Valdemar (vandrer forbi med Tove).

mp dolce

To- -ve, i El - skov er Gu - der - nes Sa - - lig - hed gjemt; der er det him - mel - ske Ri - ge, som e - vigt for os er be - stemt; hvor vi paa fri - gjor - te Læng - se - lers Vin - ger højt o - ver Sor - gernes Ver - den os svin - ger, did, did hvor i Gland - sen af funk - len - de Stjer - ner Jor - den er glemt.

(de gaa.)

Bl. Viol.

mp dolce *p* *poco cresc.* *dimin.* *pp*

Andante.
Dronning Helvig.

p Jeg svimler, jeg har set et Syn, det steg fra Hel_vedsAfgrund, paa hvis Rand jeg stod_ Guds Mo_der, Naa_de, Naa_de, ve, hvad har jeg vil_let!

poco cresc. *dimin.*

p Tak, du vil frelse mig, jeg ser dit Vink; jeg ly_der, føl_ger, lader Alt til_ba_ge, og dø_der Alt, Alt, Alt, i samme Stund, hvor første Gang jeg føl_te, at jeg le_

dim. *pp* *rall.*

di_mi_nuendo *pp* *rall.*

Allegro con fuoco.

ved. Far e_ _vigt hen, far e_vigt hen, du

Folkvar.

O Hel_vig, hør mig, hør mig, bliv! Hel_vig, hør mig, hør mig,

f *f* *f* *f* *f*

mf

Gjøg_le_ _bil_ _led af de on_de Mag_ter! _du frister mig ej læn_ger;

poco a poco crescendo

bliv! Hel_ _vig, Hel_vig!

mf *poco a poco cresc.* *ed accelerando*

ed accelerando

nu er mit Hjer_te dødt; nys blev det knu_get til Sten og Staal,

f

Hel_vig, Hel_vig!

cresc.

til Sten og Staal; det gjemmer kun een Gnist end_nu at

f

(iler bort.)

Ve mig, ve!

m. s.

sempre cresc.

ff

tæn_de Hævnens Flam_mer!

ff

accelerando

Con fuoco assai.

fff

Hævn, Hævn, Hævn o_ver To_ve, Hævn o_ver To_ve og ham, som hun daa_red med

ff

List! Hævn, Hævn, Hævn o_ver To_ve og ham!

f

Hævn o – ver To – ve, Hævn! Hævn o – ver To – ve, Hævn, Hævn, Hævn o – ver To – ve,

f f

ff

Hævn o – ver To – ve, sit Liv skal hun bø – de for – vist! Hævn, Hævn,

ff

Hævn!

(Tæppet falder.)

sempre ff e stringendo sin al fine

TREDIE AKT.

No 8. MELODRAMA OG SANGSCENE.

Værelse paa Gurre, tidlig Efteraarsmorgen. Tove staar ved Vinduet og ser tankefuld udover Søen.

Andante.

Viol.(con sord.)
Br.
pp
pp
Br.
pp
Vcel.
Viol.
mp
dimin.
smorz.
Horn
Str.
poco
pp
a poco crescendo
m. s.
p
poco
a poco
crescendo
(Tæppet gaar op.)
pp
dim.

smorz.

pp smorz.

Tove. Nu er det atter Efteraar — det stunder
imod den lange, lange, mørke Vinter.

Men endnu, hvor er Alt dog lyst og skjønt,
hvor tindre Græs og Urter dog i Duggen,
mens alle Træer staa i gyldne Skrud
og spejle sig i Søens blanke Flade!

— Naar jeg som Barn det saae, det tyktes mig,
som om et Æventyr fra Østerlide
var fløjet tyst om Natten over Landet
og havde strøet sin rige Pragt der paa.

pp

Du fagre Jord! nu ser jeg mere grandt,
ser, at du bærer paa en lønlig Kvide,
fordi den høje, stærke Kongesol
nu kun saa kort og stakket hos dig dvæler.

De Taarer, du i Natten stille græder,
de tindre end om Morgenen i dit Øje;
dog ej du vil, at Han skal Sorgen se,
men klæder dig i mangefarvet Skrud
at glæde ham, naar han tilbage vender.

sempre pp

Cl.
Horn

Naar Solen svinder, har jeg hørt, at den
gaar bort at lyse over andre Steder;
den tør ej dvæle, har saa Mangt at gjøre;
den liden Urt maa være glad, naar blot
den een Gang under den sit Flammeblik.

pp

O hvor jeg taler! jeg, paa hvem hans Elskov
har sænket sig saa rigt, saa fuldt og varmt,
naar tidt i Lunden vi tilsammen vandred, naar
her han stod i Vindvet ved min Side,
og hvert hans Ord gav Sommerfuglevinger til hvad der stille slumred i min Sjæl.

pp

pp

Cl.
Horn

Og hvad har jeg vel gjort for ham til Gjengjæld?

Horn

O, glatte med min Haand den dybe Fure,
som Kongekronen trykker om hans Pande,
det kunde jeg engang — kan det ej mer —
er tidt forgrædt og sorrigfuld, naar hid
han kommer for at finde Trøst og Glæde.

Br.

pp

O, lær mig, fagre Jord, lær mig som du
min Ve at dølge under lyse Farver!

poco ritardando

L'istesso tempo.

p

Hør, Klokker_ne fra

Viol.

pp Horn Basuner Tuba

poco cresc.

Klostret, der de klin_ge med dyb, al_vor_lig Røst hen_o_ver Søen.

pp

p

p poco mosso

poco a poco crescendo e stringendo

O, er det muligt, fin_des der et Hjem, som ik_ke stænges til for den, der ban_ker, et

poco mosso

Str.

p

poco a poco crescendo e stringendo

Hjem, et stil_le Fredens Hjem for den, der har for_vil_det sig paa Ver_dens Vej_e:

con anima

mf

da maa jeg did, er Vej_en end saa svær at fin_de og saa trang at gaa: jeg

con anima

mf

poco a poco stringendo

vil jo fa_ _re o_ _ver sal_ _te Taa_ _rers Hav og

poco a poco stringendo Clar.

p

van_ _dre gjen_ _nem An_ _ge_rensdy_ _be Kløf_ _ter paa

Clar.

p

stretto

nøg_ _ne Fød_ _der, i en Haar_ _dugs Kjor_ _tel, naar

stretto

cresc. *ral_len_tan_do*

blot jeg fin_ de maa Guds Mo_ _ders Dør, og

cresc. *ral_len_tan_do*

(♩=♩) a tempo come sopra

blot faa Lov paa hen_des la_ve Tær_skel at knæ_le yd_mygt ned og lyt_te stil_le til

(♩=♩) a tempo come sopra

p dolce

pp

from_me Kvin_ders fag_re Psal_me_sang.

Bl.

pp

con moto

mp

O, hvor jeg læn_ges, hvor jeg læn_ _ges! O, jeg tror, jeg kun_de der vor_de friet af

mf

con moto

Clar.

mp Tromp. Basuner

al min Angst og Nød; o, hvor jeg læn_ _ _ _ _ _ges!

poco dim.

cresc.

(synker paa Knæ.)

f

Naa-de-ri-ge Mo-der, hjælp mig, ræk mig din Haand og før mig did!

Viol. Bl.

f *f* *f*

Cl. Br.

p *dimin.* *smorz.*

Più lento.

mp agitato *f* *mf*

Et Brev? fra Volmer! og i

(En Terne bringer et Brev.)

Str. *pp* *mp* *poco accel.* *f* *mf*

cal. (til Ternen.) *p* *dim.* *p*

denne Stund! Gaa, til jeg kalder, lad mig være e-ne. O

p *p cal.* *p* *pp smorz.*

andantino.
Volmer, nu for sid_ste Gang jeg bryder de tren_de Lø_versVagt for al denRigdom,du slut_ted ind bag
legato
p
Seg_ _let man_ge_sin_de.
a tempo come sopra
p agitato
Hvordet er kort! Han
colla parte
p
p poco riten.
dra_ger bort i Le_ding, maa_ske for lan_ge Ti_der_ har ej
p
p smorz.
smorz.
mp
Stun_der at komme hid, men beder mig paaSøborg at møde ham og si_ge hamFarvel. O
p smorz.

andantino con moto.

legato

mp

Vol_mer, nej, jeg kan ej mer dig mø _ de, af Skam og Blu_sel maat_te jeg for_

gaa! Nej, jeg vil skri_ve _ o, naar blot jeg kun _ de som du i Bre _ vet

mp

Fag.

smorz.

slut _ te Sjæ_len ind. Ak, kan du hu_ske, da en_gang jeg

smorz.

Cl.

pp

pp

colla parte

p

rallent. sostenuto

prøved at skrive til dig, sagde du, det var som dø_de Sommerfug_le, vis_ne Ur_ter.

p sost.

pp

riten.

moderato con moto.

p

Kan jeg da gi_ve dig en vis_sen Urt til Af_sked, du, der selv har plantet hver en Blomst, jeg

p

poco calando *con anima* *mf*

ej_ed i min Ur_te_gaard? Nej, jeg maa si_ge dig det

a tempo, con anima

poco calando *mf*

ca_ _lan_ _do

Alt, end_dog jeg ik_ke veed, hvor_dan jeg skal det kun_ne;

Clar.

dim. *ca_ _lan_ _do* *riten.*

più lento.

p

si_ge dig, at du maa ik_ke sør_ _ _ge, for_di jeg gaar, thi det er bedst for beg_ge;

p ben legato

Fag.

si _ ge dig, at vi har syndet svar _ ligt og skulle be _ de Gud vor Synd til _ gi _ ve;

Fag.

più p e poco a poco ca_lan_do

si _ ge dig, at du maa glem _ me mig og le _ ve kun for di _ ne Kon _ ge _ plig _ ter;

più p e poco a poco ca_lan_do

smor _ zan _ do *a tempo* *p*

si _ ge dig min sid_ste Tak for Alt _ saa ri_der jeg til Sø_borg da, al_

smor _ zan _ do *pp*

andante moderato.

(gaar langsomt henimod Døren.)

e _ ne.

(Tæppet gaar ned. Sceneforandring.)

pp

di _ mi _ nu _ en _ do

pp *morendo*

Nº 9. SØRGEMUSIK OG SLUTNINGSCHOR.

Hal paa Søborg. Scenen staar en Stund tom. Derpaa kommer Kongen, der just har erfaret Toves Død, langsomt ind, overvældet af Sorg.

Adagio.

3 3 Eng. Horn

pp

3 3

sempre pp

Tr.

Viol.

Bl.

poco crescendo

Br.

Vcel.

diminuendo

pp

Vcel.

Viol.

Bl.

poco cresc.

Br.

poco stringendo

Viol

dimin. *pp* Vcel. poco a poco crescendo Br.

mf Basun m.s. diminuendo m.s.

dimin. al *pp* Vcel. dim. morendo

Allegro energico.

Kong Valdemar.

mp Hør! hvad er

Chor af Kongens Mænd (bag Scenen).

Ten. 1.2. *mf*

Frejdigt fremad i Striden, er vi endkun en liden Flok i modFjendernes Hære:

Bas 1.2. crescendo. *mf*

p

mf *poco a poco crescendo*

det? Slagsan_gen! Ha, hvem fø _ rer da mi_ne Mænd i Kampen? sid _ _ der

f

e_gen Jord un_der Fo_de, ær_lig Tro paa vor go_de Sag skal Svær_de_ne læ_re

f

poco a poco crescendo

jeg med Hænderne i Skjødet, mens de stri_de? *f* Saa var det før_ste Gang! Op da, Kong Volmer!

f

kraf _ ti _ _ge Slag. Frem _ ad, frem_ad til Sej_er! frem_ad! Ban_ne_ret vaj_er!

f

f

ff

Op! kast Sor_gens Hæt_te af din Kon_ge_hjelm og lad den ly_se som en Le_de_stjer_ne

ff

Følg Vol_mers Fa _ ne, som So_len i sin Ba _ ne den gaar i_gjennem Mulm og Mør_ke

ff

ff

for _ an din Hær som al _ tid før! Jeg kommer! og fø_rer E_der at _ ter fremtil

at_ter fremtil Dag. Fremad, frem _ ad til Sej_er! frem _ ad! Ban _ ne_ret vaj_er!

ff Sejr! (gaar med raske Skridt mod Udgangen.)

ff Følg Vol_mers Fa _ ne, som So _ len i sin Ba _ ne den gaar i _ gjen_nem Mulm og Mør _ ke

(Tæppet falder.)

at_ter fremtil Dag, den gaar i_gjennem

at_ter frem og at _ ter fremtil Dag, i_gjennem Mulm og Mør_ke at_ter fremtil Dag.

sempre ff

Stukket af C. Stange, Kjøbenhavn.

cal 19

J. A. P. SCHULZ.

CHRISTI DØD,

ORATORIUM AF J. BAGGESEN.

Forkortet Klaver-Udtog af Chr. Barnekow.

KJØBENHAVN.
SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.
1879.

H. P. HANSEN SC.

XIII.